

# REVISTA EL MOTORET

Treballem per la  
concordança  
de gènere



Ies Sollana

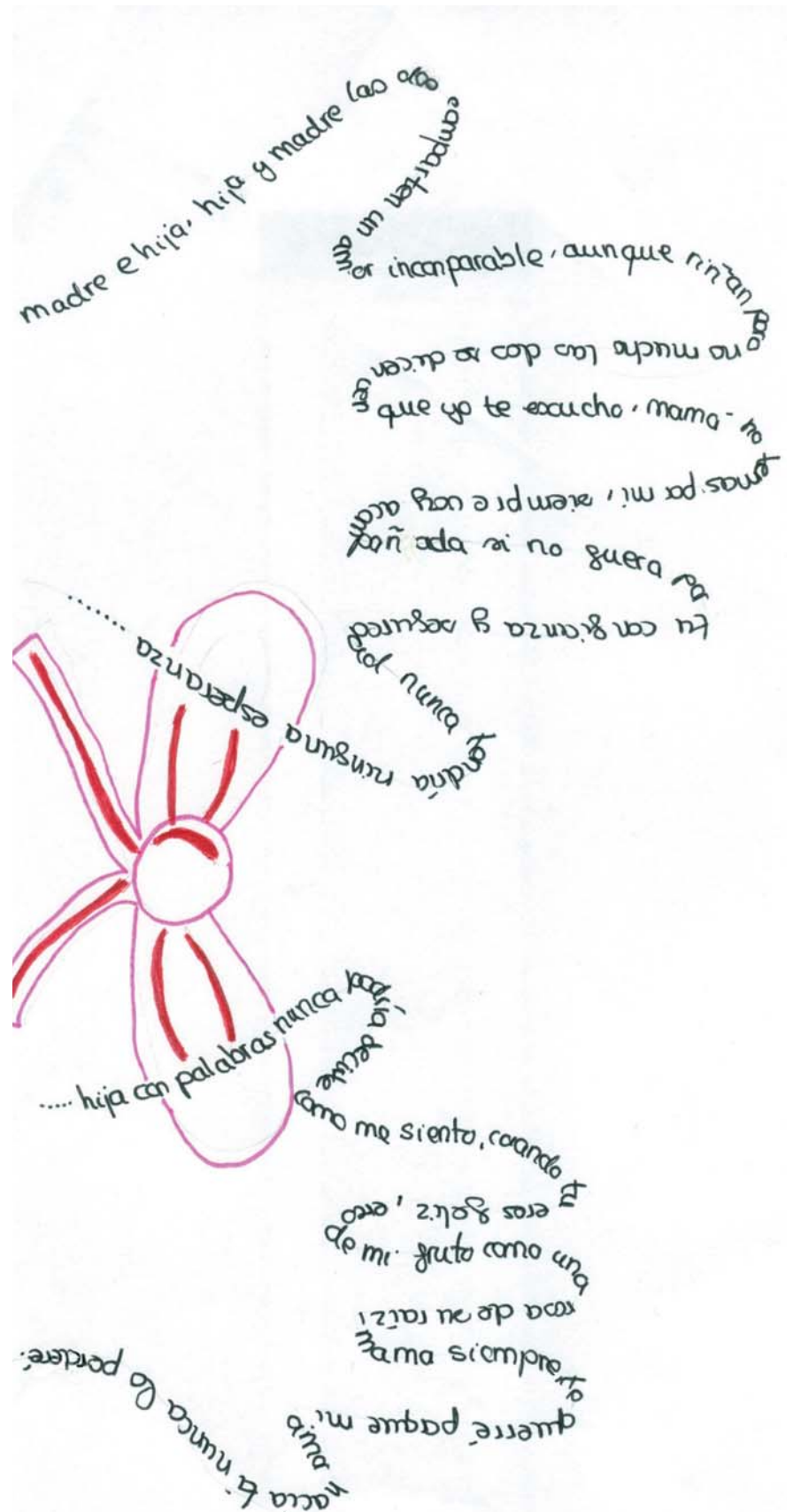
3

# ÍNDEX

Poema a una madre .....	2
Equip directiu .....	3
AMPA .....	3
Setmana cultural.....	4
Dia del llibre.....	6
POPI.....	7
La música nos hace mejores .....	8
Concert al Palau de la música de València .....	9
2010 any internacional de la biodiversidad .....	10
CREACIÓ	
Flood!.....	11
Manel el savi.....	11
Persecución en París.....	12
Haití.....	12
Entrevista .....	13
Hoyos .....	14
Llibertinatges dels adolescents ..	14
L'avortament.....	15
El club de las amigas incondicionables .....	15
¡Olvidate de mi!.....	16
EIXIDES	
Senderisme.....	17
Tan lluny i tan prop.....	18
A school trip to Barcelona .....	19
Le théâtre et les comédies.....	21
Pop dreams .....	23
ÚLTIMES NOTÍCIES	
Una experiència inoblidable d'intercanvis a Sollana .....	24
PASSATEMPS MUSICAL.....	26
QUI ÉS QUI? .....	27
CÒMIC.....	28

## Maquetació i impressió:

Fent Impressió. C/ La Punta, 72 - 46410 SUECA  
96 203 39 39 - info@fentimpressio.net  
www.fentimpressio.net  
D.L.: V-XXXXX-2010



## Poema a una madre





Des de la direcció aprofitem aquesta tercera edició de la revista "el Motoret" per escriure unes paraules que ens inciten a reflexionar i a fer una parada en el camí, un camí que tota la comunitat educativa recorrem junts, any rere any i que aquest curs 2009-10, a hores d'ara, està a punt de finalitzar.

És cert que a l'inici d'un nou curs o bé d'una nova etapa educativa, sobretot els alumnes que s'incorporen al centre per primera vegada, mostren una certa il·lusió per començar. Alguns d'ells, potser, tinguen ja en ment una meta i un objectiu a seguir, mentre que altres, una gran majoria dels alumnes, possiblement la descobresquen al llarg del seu pas per esta etapa. Aquesta és una de les raons per la qual és important que els nostres alumnes s'ensenyen a prendre decisions així com l'adquisició d'hàbits, ja que tot açò serà fonamental per al seu futur. Tot i això, s'ha de tindre en compte que la formació al nostre centre no és estrictament acadèmica, doncs cal que s'hi formen en altres aspectes també importants i que tant trobem a faltar en la societat actual, com són el respecte, la tolerància, l'esforç, l'esperit de superació...

Des de l'equip pedagògic del Centre cada any tenim com a objectiu, l'elecció d'un tema transversal per a treballar-lo al llarg del curs acadèmic i per descomptat adreçat a tots els alumnes. Altres cursos hem treballat diversos temes com el dia de la Pau, el dia de l'Arbre, el dia de la Dona... Aquest curs el tema a tractar s'ha enfocat cap a la desigualtat de gènere. S'ha treballat i s'està treballant en les diverses àrees, a les tutories i s'han fet exposicions dintre de la setmana cultural, una d'elles ha estat l'exposició de llibres de dones escriptores el passat 23 d'abril en la celebració del "Dia del Llibre".

Com a novetat, aquest curs comptem amb la implantació d'un nou programa, el PQPI (Programa de Qualificació Professional Inicial) amb la modalitat d'administració de dades i documents. Aquest programa, amb una durada de dos anys, està adreçat a alumnes de 16 a 18 anys que vulguen cursar després un Cicle Formatiu de Grau Mitjà, vinculat amb aquesta modalitat i al mateix

temps poder obtindre el graduat, després d'haver superat el segon curs. Els alumnes d'aquest any estan a hores d'ara realitzant pràctiques de treball en diverses empreses de Sollana i mostren tots, tant els professors com els alumnes, la seua satisfacció.

Des d'aquesta directiva, tenim com a projecte que aquest nou programa de PQPI es consolide i que finalment, dins d'uns anys, açò puga derivar-se en la concessió d'un Cicle Formatiu per al nostre centre, perquè seria molt beneficiós tant per als nostres alumnes, ja que els que volgueren cursar aquest cicle no s'haurien de desplaçar a altres localitats, i també per al poble de Sollana que podria rebre a més, alumnes d'altres poblacions.

Esperem que tots aquests projectes puguen portar-se endavant i que sorgisquen noves idees, col·laboracions, que ens ajuden a créixer com a Centre perquè, en definitiva, tot açò afavorirà a tota la comunitat educativa.

**L'Equip directiu**

## AMPA, la importància d'estar associat

L'administració i la comunitat educativa posen al nostre abast la possibilitat de col·laborar en el procés educatiu dels nostres fills. Este és un dret que ha d'exercir tot pare i la millor manera de fer-ho és associant-se i actuant de manera col·lectiva, objectiu principal de l'associació de Pares i Mares d'alumnes.

Som la veu dels pares en el Consell Escolar de l'Institut i en el Consell Escolar Municipal, defenem els drets dels nostres fills davant de l'administració i la comunitat educativa, col·laborem en la formació dels alumnes aportant recursos, subvencionant activitats i establint beques per a l'estudi, en una activitat que creix any rere any.

El nostre institut és relativament jove i té encara un llarg camí per recórrer. La seua consolidació i creixement depén en gran manera de l'equip directiu del centre que està treballant durament per a aconseguir posar a l'abast dels nostres joves una oferta àmplia que compregua totes les alternatives possibles, però també de la implicació social dels qui estem més interessats a conservar i mantindre este centre, gràcies al qual, els nostres fills no es veuen obligats a desplaçar-se a altres pobles per a cursar l'ESO.

Per a continuar realitzant esta llavor és necessari que mares i pares continuen confiant en la importància d'estar associats i s'impliquen en una institució tan important per al futur del nostre poble.

**L'AMPA de l'IES de Sollana**

# SETMANA CULTURAL A L'IES DE SOLLANA

Un any més, hem realitzat La Setmana Cultural que compta ja en la seva sisena edició. En aquesta ocasió i a l'igual que en anys anteriors, s'ha organitzat en els dies previs a les vacances de Setmana Santa, el 29, 30 i 31 de març.

Aquest curs hem organitzat diversos tallers, en els quals tots els alumnes prèvia petició i organització, han pogut elegir lliurement en els quals volien participar. Les activitats han estat com sempre molt diverses, des dels ja consolidats tallers de karaoke, visualització d'una pel·lícula, creps, eixida amb bici, etc, fins als més recents com el de la Wii, hip-hop, kapoira i d'altres.

A més, aquest any i des de l'àrea de valencià, s'ha inclòs a les jornades, la xerrada - col·loqui amb l'escriptor Enric Lluç, autor del llibre *L'enigma dels temples* treballada en primer cycle. A més, de la l'animació lectora del segon cycle sobre el llibre del famós escriptor Jordi Sierra *La piel de la memoria*.

Altra activitat important, ha estat l'Aula de Teatre per a 2n. ESO i PQPI. On un professor de l'Aula de Teatre de la Universitat de València els impartí nocions bàsiques de preparació i representació teatral. Cal anomenar i agrair la col·laboració de l'AMPA en aquestes jornades culturals amb la subvenció d'este últim taller on els alumnes gaudiren i ho passaren molt bé.

També en aquesta sisena edició s'han realitzat una sèrie d'activitats al voltant de l'eix transversal d'aquest any que versa sobre la desigualtat de la dona en el món. D'una banda els alumnes del taller monogràfic de quart van exposar un treball de "La Dona en la Ciència" i "La Dona en la Música". I per altra, la nostra literatura estigué present de la mà de la companya CRIT teatre que representà l'obra de Jaume Roig *L'espill* on les desigualtats de les dones respecte dels







hòmens es plasmen clarament, des del punt de vista misògin de l'autor, ja pel segle XV.

També hi hagueren d'altres exposicions, l'una al voltant de la figura del pintor valencià "Sorolla" i l'altra la mostra de quadres a l'oli dels alumnes d'Educació Plàstica i Visual.

El dimecres, tercer i últim dia, es va realitzar la tradicional eixida en bici a la marjal de Sollana, en concret al "Sequer de Cirilo". Quasi tots els alumnes i professors recorregueren els camins rurals de la marjal escoltats, com és habitual, per la policia municipal i protecció civil de Sollana. Una vegada allí i després de l'esforç realitzat esmorzarem. En acabar, la resta de temps lliure el dedicarem a jugar a jocs típics del temps de Pasqua com són: botar a la corda, el sambori, jocs de baló...

Mitjançant aquestes jornades, es pretén que tota la comunitat educativa integrada tant per professors, alumnes, AMPA... estiga involucrada, per tal d'afavorir l'educació integral de l'alumnat, és a dir, no sols amb l'adquisició dels coneixements bàsics propis del curriculum ordinari sinó, amb activitats que indirectament incideixen en la seua formació com a persones.

**Amparo Tomás,  
Encarna Villafranca**

## LA REPRESENTACIÓ DE L'ESPILL A L'IES DE SOLLANA

Al nostre centre amb motiu de la Setmana Cultural i seguint el programa de l'eix transversal del curs La Desigualtat de Gènere es programà la representació d'una adaptació, l'actriu Anna Mari d'una de les obres cabdals de la nostra literatura *L'Espill*. Una obra misògina, del metge valencià Jaume Roig, que conta els maltractaments que rep el personatge Baltasar Bou per part de les dones al llarg de la seua vida.

La representació a càrrec de la companyia CRIT, Companyia de Recerca i Innovació Teatral, fou un èxit per al públic que sabé apreciar l'humor i la bona feina dels actors.

L'escenografia mínima (dos actors, dues cadires, dos atrils i uns pocs elements de vestuari per caracteritzar els personatges) en un principi cridà l'atenció dels espectadors. Però, a mesura que l'obra avançava, la força dels personatges, l'humor, les històries tan fantàstiques com extremades que li passaven al personatge, l'expressivitat dels actors així com els elements misògins destacats en l'adaptació captaren molt bé l'atenció del públic.

En definitiva, una obra sorprenent i que convida a ser llegida en la seua totalitat per conèixer millor la societat i la cultura valenciana del s. XV.

**Raquel Lerma, Borja Alcarria,  
Pilar Candel i Aroa San Joaquín (4rt A)**

# DIA DEL LLIBRE A L'IES DE SOLLANA



No sabem si agrair-li a l'atzar o al càlcul interessat la feliç coincidència de la doble celebració del aniversari de la mort de Shakespeare i Cervantes que tan bona excusa ens dóna per celebrar el dia del llibre, dia 23 d'abril. Aquesta data feia ja alguns cursos que no constituïa un esdeveniment específic, a diferència d'altres com ara les jornades culturals que suposen tota una tradició cultural per al nostre Centre. Per això esperem que aquest gest mínim d'aquest curs siga el principi de una altra memorable tradició.

Aquest 23 d'abril, gràcies a la col·laboració d'alguns companys, hem pogut muntar una xicoteta exposició de llibres de dones escriptores (des de Virginia Woolf, passant per Isabel Allende, Mercè Rodoreda, Isabel Clara Simó o Carmen Martín Gaité) i també llibres antics i curiosos. Molts d'ells manuals antics, el llibres que s'utilitzaven per a estudiar als anys 50, en plena postguerra. Alguns conservaven el sabor antic, d'altres havien estat comprats posteriorment i estaven intactes. Un dels més

esmentat pels alumnes era la *Grand Encyclopédie Larousse* en francès, que a principis de segle (1929) era un compendi de tot el saber de l'època. També bastant aplaudit fou el de *La tumba de Tutankamon* per les seues il·lustracions tan cridaneres, interactives i innovadores. Teníem allí –gràcies al prof. Joan Costa– les *Trobes en llaors a la Verge Maria*, primer llibre imprès a Espanya, a l'any 1474. Contàvem, a més, amb les últimes edicions juvenils del *Tirant lo Blanch*, les quals pertanyen a la biblioteca de l'institut.

No voldria oblidar un factor important de l'èxit d'aquesta xicoteta mostra: el concurs de marcadors de llibres. Tots els alumnes que volgueren feren un marcadors amb la cartolina que Cristina Alberto, la professora de plàstica, els va repartir. Amb aquests marcadors formarem lletres i figures i després cada alumne quan veia l'exposició votava no sols el seu llibre preferit sinó també el marcadors. El marcadors més votat pels alumnes va ser el de Marta Vila del PQPI.

Els alumnes gaudiren visitant primer per grups –i posteriorment qui volgué a l'hora de l'esplai– aquest espai cultural que encara que mínim va suposar una aposta per una altra manera de relacionar-nos amb els llibres, amb la cultura. Aquest és un primer pas –afavorit sense dubte per les aportacions de professores com Maria José Navarro i Cristina Velasco i també per la receptivitat del nostre Centre. Esperem que els propers cursos puguem avançar amb il·lusió cap a nous projectes.

**Departament de llengües**



## EL DIA DEL LIBRO

El día del libro en clase hicimos el amigo invisible. Se trataba de regalar un libro que nos gustara mucho, que ya nos lo hubiéramos leído, que no fuera comprado y había que ponerle una dedicatoria, así es que este año **"El día del libro"** nos encantó.

La maestra nos enseñó libros muy antiguos, de 1846, en el aula y más tarde fuimos con ella a ver una exposición "súper chula" que había organizado el departamento de Lenguas. Había un montón de libros en varios idiomas, de mujeres escritoras, libros con despleables, libros de textos de cuando los profes estudiaban, reproducciones de libros antiguos, etc... Nosotros teníamos que votar el libro que más nos había gustado de los muchos que nos dieron a elegir; también tuvimos que votar uno de los marcadors de libros, que habíamos hecho los alumnos del instituto...¡FUE MUY DIVERTIDO!

**Yasmin Giulia, Lorena Kummetz y Saray Domingo (1ºESO B)**

## LA VISITA DE PILAR LÓPEZ BERNÉS

Pilar López Bernés es la escritora del libro de lectura que tuvimos que leer durante la segunda evaluación para "Caste": **"El misterio de los cachorros desaparecidos"**. El libro nos gustó mucho porque los personajes se parecían a nosotras, el misterio se mantenía de principio a fin y lo que sucedía nos podría pasar...

La autora vino al IES de Sollana el 3 de marzo, era muy simpática y nos contó anécdotas de su vida como escritora: cómo es la vida de una autora y por todo lo que ha tenido que pasar para publicar sus libros. Nos hemos dado cuenta de lo duro que es vivir de la escritura y de publicar libros: a veces hay que esperar años para conseguir que un libro salga a la luz, hay que ir a muchas editoriales, hay que oír muchos "NO", hay que rehacer los textos, reducirlos al tamaño que te piden... hasta que finalmente te los publiquen. A nosotras nos gustó mucho su visita porque nos dimos cuenta de lo duro y maravilloso que es ser escritor/ra.

**Yasmin Giulia, Lorena Kummetz  
y Saray Domingo (1ºESO B)**

## PQPI



El **Programa de Qualificació Professional Inicial**, dura dos anys i poden accedir alumnes de 16 anys. En aquest programa a part dels mòduls propis d'administratiu, també s'imparteixen els següents: Àmbit lingüístic-social i científicomatemàtic; a més de, Formació i Orientació Laboral, Prevenció de Riscos Laborals, Educació Física i Anglès. Al finalitzar poden obtenir el **Graduat Escolar i dues qualificacions professionals**.

Aquest és el primer any que ha començat a l' Institut de Sollana un grup del Programa de Qualificació Professional Inicial d'Administratiu. Tant la directiva com els professors implicats estan posant tot el seu interès per a dur-lo endavant, i els resultats son prou alentidors. L'ambient a la classe és agradable i conforme passa el curs els alumnes van perfilant unes expectatives acadèmiques i laborals.

En el primer curs del PQPI, els alumnes fan pràctiques a les empreses de la població ( FCT: **Formació a Centres de Treball**), en els departaments administratius.

Enguany cal agrair des del Centre, la seua col·laboració a empreses privades i públiques com: **Micuna, Disriber, Molino Arrocerro, Coarval, Ajuntament de Sollana i Centre Cultural de Sollana**. Aquestes empreses, mitjançant els instructors, als que des d'ací done el meu reconeixement, han mostrat la seua disposició de manera desinteressada, per a atendre i ensenyar de forma pràctica als nostres alumnes. Aquestos estan contents i satisfets de l'experiència que estan adquirint. També cal donar el nostre agraïment a empreses que han estat disposades a col·laborar com: **Lineva** (poliments), **Consum**,...

Jo, com a tutora, faig el seguiment del PQPI i confie en que servisca per a fer madurar als alumnes i que els aprofite no sols per a aprendre, sinó per què tinguen la satisfacció de que la seua feina i el seu esforç diari tenen un reconeixement. Per tant, confiem en que a la finalització del curs, tots hàgem aconseguit els objectius marcats.

**Maria García**



# La MÚSICA nos hace mejores Más sanos, más sociables y más inteligentes

La música es tan antigua como el ser humano, activa los más profundos mecanismos neuronales, modifica el estado de ánimo y puede curar algunos males. Éste es el poder de las notas musicales. La música no es más que una secuencia de sonidos ordenados, una especie de encarnación del paso del tiempo a base de ruidos, silencios y ritmos. Sin embargo, su poder para provocar reacciones emocionales en los humanos, desde la depresión hasta el éxtasis, es tal que se ha convertido en piedra de toque de nuestro comportamiento como especie. Además del lenguaje, la capacidad para disfrutar de la música es una de las pocas habilidades que nos diferencian del resto de los animales. Se hace difícil pensar en un día en el que no escuchemos ni una sola nota.

¿Realmente la música es tan importante para nuestras vidas? Los últimos hallazgos en neurología, psicología y biología parecen demostrar que sí: escuchar melodías agradables no sólo modifica nuestro estado de ánimo sino que puede tener una influencia muy positiva en el desarrollo cognitivo humano, en el estímulo de nuestra inteligencia e incluso en la salud. Es posible que la música remedie la organización de ritmos internos de nuestro cuerpo, como el latido del corazón, el tempo de la respiración o la sonoridad vocal de las palabras. Las melodías agradables producen, entre otros efectos, un considerable descenso de los niveles de hormonas estresantes en sangre. Por eso, la música puede ser útil para relajar a los pacientes en las fases pre y post operatorias de una intervención quirúrgica (técnica que utilizan en el Hospital de Veteranos A. Murphy de San Antonio, Texas).

En cuanto al potencial curativo de la música ha sido probado con experiencias como la del Instituto de Inves-

tigación del Cáncer del Reino Unido, pionero en estudios de musicoterapia oncológica. Los primeros resultados de una investigación en el año 2002 demuestran que las técnicas de relajación en las que se emplean melodías pueden reducir hasta un 30 por 100 los efectos secundarios de los tratamientos contra el cáncer de mama. Por ejemplo, disminuyen los dolores y las náuseas derivadas de la quimioterapia.

Existen, además, suficientes estudios que demuestran cómo la música de los supermercados, aeropuertos, ascensores, etc, puede ser utilizada para estimular el hábito de compra, para relajar, para aliviar tensiones o para obligar al público a permanecer más tiempo ante una estantería.

Algunas investigaciones sugieren que el cerebro de los músicos es estructuralmente diferente al del resto de los mortales. ¿Será verdad que nos hace más inteligentes? Investigaciones entre la música y el desarrollo infantil sugieren que la melodía juega un papel en el estímulo de la inteligencia. Casi nadie discute hoy que el estudio de las partituras, la educación musical y el contacto con los instrumentos son piezas básicas en la educación infantil. Algunos datos indican que, tras escuchar piezas concretas, grupos de voluntarios obtienen mejores resultados en test de cociente intelectual. Pero no es posible demostrar de momento, que el efecto pueda ser permanente. En el caso de los niños, es evidente que la música genera estados de relajación y concentración muy beneficiosos para el estudio y que el estímulo auditivo produce efectos en el complejo y plástico entramado de conexiones neuronales que se teje durante la infancia.

**David Triviño Ruiz**

## CONCERT AL PALAU DE LA MÚSICA DE VALÈNCIA

El passat diumenge 14 de març, a les 19'30h, va tindre lloc un concert al Palau de la Música de València a càrrec de PROESO, grup instrumental format actualment per 90 professors/es d'Ensenyament Secundari de música de la Comunitat Valenciana i un cor format per més de 400 alumnes i professorat de diversos instituts que voluntàriament volgueren participar.

El projecte PROESO naix amb l'objectiu d'oferir a la comunitat educativa i al públic en general, una interessant i satisfactòria sèrie d'activitats musicals. D'aquesta manera el professorat de música dels instituts ix de les



*Berenar després de l'assaig a l'IES "Sanchis Guarner" Silla.*



aules per tal de dur endavant una proposta en la qual l'esforç i l'entusiasme dels i les docents es posa de manifest on convergeixen la qualitat de la interpretació i la pràctica pedagògica.

Encara que PROESO és un projecte recent, doncs el primer assaig que es va realitzar va ser a setembre del 2008 i tan sols s'han realitzat dos concerts, un al monestir de la Valldigna i l'altre a l'auditori de Santa Cecília de Cullera. Els professors/es també estimàrem la possibilitat de realitzar un concert més ambiciós, involucrant també els nostres alumnes amb l'aportació de les seues veus i en algunes peces afegint la flauta de bec que és l'instrument escolar per excel·lència.

Com a membre integrant de PROESO en l'especialitat de flauta travessera i responsable de l'àrea de música de l'IES de Sollana, em vaig plantejar que el nostre institut també podia participar d'aquest projecte comptant amb la col·laboració d'alguns dels seus alumnes, així que ho vaig plantejar i va ser així com ens veiérem involucrats en aquesta aventura musical.

Per aconseguir mobilitzar i coordinar a tots els implicats, tant professors com alumnes, es va posar en marxa un dispositiu tant tecnològic com humà, que passava des de la recollida d'instruccions i de totes les partitures via Internet mitjançant el correu electrònic, des dels assajos individuals dels diversos centres, normalment a l'hora dels esplais, fins als assajos que hem realitzat tots junts a l'IES "Sanchis Guarner" de Silla durant dos dissabtes a les quatre de la vesprada.

Els assajos comuns, els dels dissabtes, on confluïrem totes les 412 veus entre alumnat i professorat, resultaren molt satisfactoris especialment per a l'alumnat, ja que els va donar l'oportunitat de relacionar-se amb joves d'altres centres de la província. A més, aquest primer contacte ens va permetre comprovar els fruits del treball al centre, en escoltar les peces cantades per totes les veus del cor.

El dia del concert va ser molt emocionant per a tots. Als camerins del Palau coincidírem tant alumnes com professors i es podia percebre per part de tots, una mescla d'emocions entre il·lusió i nerviosisme. La primera part va ser interpretada sols per la banda de professors/es i a la segona part s'interpretà una obra composta expressament per a l'ocasió "Mare Nostrum" del mateix director de la banda Toni Cerezo. Aquesta obra comptava amb la col·laboració d'un narrador i la participació dels músics de la banda (dolçaines i acordió inclòs). Els alumnes cantaren i toca-

ren amb la flauta, alguna de les peces, així com ballà un xicotet grup de dansa. Després s'interpretaren peces tant conegudes com "La vida és Bella", "Adiemus" "Bohemian Rapsodie" i un "Cant de trobades d'alumnes d'ESO"

Pel que fa als alumnes, tots varen tindre l'oportunitat de cantar, tocar i gaudir junt als seus "profes" i percebre que tots i cadascú de nosaltres érem peces clau de tota la maquinària musical posada en marxa. Pel que fa als professors/es també sentírem l'orgull de poder realitzar un concert d'aquestes característiques i confluïr tots junts en un escenari que és i ha segut testimoni del so de grans orquestres i intèrprets. Respecte als pares i públic en general, pense que tots gaudiren molt i quedaren gratament sorpresos, els aplaudiments ho deien tot, ens feren sentir com a vertaderes estrelles del món de la música.

Com a última reflexió comentar que en la societat en la qual vivim, una societat amb una forta manca de valors, amb una joventut que es presenta amb un futur incert, és reconfortant vore com mitjançant projectes com aquests, podem percebre valors i actituds com per exemple la bona predisposició, il·lusió, treball, esforç, sacrifici, esperit de superació, amicitat, companyerisme... i molts més que s'han pogut observar al llarg d'aquesta activitat.

Espere que el projecte continue molts anys, per a que els alumnes de Sollana puguen participar de manera activa. Val la pena, us ho assegure, i si teniu curiositat pregunteu-los a ells, a l'alumnat assistent.

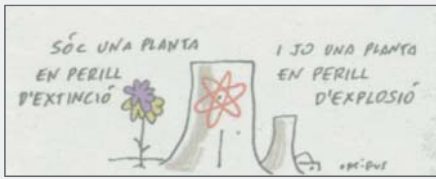
**Amparo Tomás**



*El dia del concert al Palau de la Música de València*

# 2010 ANY INTERNACIONAL DE LA BIODIVERSITAT

L'ASSEMBLEA General de les Nacions Unides, preocupada per la pèrdua continua de la diversitat biològica, reconeixent que es necessita fer un esforç per a assolir reduir significativament, per a l'any 2010, el ritme de pèrdua de la diversitat biològica, ha declarat 2010 l'any internacional de la biodiversitat.



*Els objectius que es proposen són:*

- 1) *Augmentar la consciència de la importància de la biodiversitat.*
- 2) *Promoure solucions innovadores,*
- 3) *Prendre mesures per reduir el ritme de pèrdua de la biodiversitat,*
- 4) *Iniciar el diàleg per les mesures per anys posteriors.*

## Agressions a la natura

Les agressions més freqüents a la natura tenen a veure amb el desenvolupament d'infraestructures de transport de tota classe, amb el desmesurat creixement urbanístic, amb projectes industrials i energètics, amb infraestructures hidràuliques i també amb la intensificació de les activitats agràries, pesqueres i cinegètiques.

## Plantes en perill d'extinció

El nombre d'espècies de plantes espanyoles en perill d'extinció ha augmentat un 6% en vuit anys i arriba ja a la xifra de 1221 espècies amenaçades.

A punt d'extingir-se, per exemple, hi ha el drago de Canàries, la camamilla reial de la Sierra Nevada, l'orquídia sabateta o l'avet andalús anomenat pinsap.

## Rapinyaires en perill

Al territori valencià, tenim 22 espècies rapinyaires diürnes i 7 de nocturnes. D'aquestes 29 espècies de rapinyaires habituals. Aquestes aus són indispensables per al equilibri dels ecosistemes.

La seua presència és el millor indicador de la bona salut del medi.

Controlen les plagues dels còrvids, rosegadors i insectes, i són molt beneficiosos per a l'agricultura, a més de sanejar el camp, ja que eliminen carronyes.

## Per descobrir noves espècies amb facilitat...

Hauries de viatjar a algun d'aquests llocs: les muntanyes d'Annam (entre Vietnam i Laos), Chocó (oest de Colòmbia), L'Amazònia (centre de Brasil), zones humides de Papua Nova Guinea, els boscos de la conca del Congo (Àfrica Central) o Angola Nord.

## Iniciativa amb èxit

La polla blava (Porphirio porphirio) es va extingir a les zones humides del territori valencià a la primeria del segle XX a causa de l'excés de caça i la dessecació de molts aiguamolls.

En 1988 la Conselleria de Medi Ambient va engegar un projecte de reintroducció d'aquesta espècie a L'Albufera al Centre de Recuperació de Fauna "la Granja" del Saler. Des d'aleshores centenars d'exemplars d'aquesta espècie han nascut en captivitat en aquest centre i han estat alliberats a L'Albufera.

## Només es troba a les marjals, aiguamolls i ullals de la Comunitat Valenciana.

La sequera o les obres. Aquests són els dos possibles orígens de la ràpida dessecació de les sèquies del Grau de Castelló. La dessecació d'aquest camins d'aigua està provocant la desaparició de la marjal i, per extensió, d'una de les espècies autòctones en perill d'extinció, el samaruc.



Orquídea sabateta



Mussol banyut



Polla blava



Samaruc

Carmen Ferrando



# FLOOD!

It all started a Thursday rainy day. When I opened the window, I discovered the bad weather.

I thought that day would be a hard day. It was nine in the morning. We all came with umbrellas and rain boots. It was a horrible day.

As the classes were passing, I wanted more and more to get home. I knew it would not be as cold as in class.

The hours passed and with them the lessons. It was raining more and more. We continued our day with chairs and tables, while something terrible was happening. The windows were closed ... we could not go out to lunch ... "What is happening?" We were scared, we heard rumours ... which made us feel even more nervous. And we started to understand that the rain was creating a big problem.

We could not go to lunch so we stayed inside the high school commenting on the rumours. Half an hour passed and we went to the next class.

Next, the Head of Studies came and said: "Classes are cancelled today, we are on red alert". Everybody began to scream, in three seconds there were smiley faces, surprised even terrified as mine ...

Without thinking twice, I took all those books we had at that time in class. At once students left their classrooms, a bit frightened but happy because they didn't have to come back to class in the afternoon.

Behind our school there is a ravine. There is always water, but this time the water was at the limits, and might overflow and flood the school.

We were lucky ... it was only a fright.

**Aroa San Joaquin Deusa** (4th A)

# MANEL EL SAVI

Manel era un adolescent sense cap afició concreta. Li agradaven moltes coses però era incapaç de finalitzar res del que començava. Un dia mentre es rascava el melic en el pati de l'institut va estar observant com una de les nanes de primer, llegia un dels llibres que la seva mare li havia regalat feia un temps, i ell, com en altres ocasions l'havia deixat en l'armari sense obrir-lo tan sols. Sabia que era el mateix per les tapes, unes tapes super xules amb colors cridaners i dibuixos ressaltats. La veia tan interessada en allò que llegia que li picà la curiositat .

Quan arribà a casa, no dubta en anar a pel llibre, i com no li anava a fer molt de mal llegir unes quantes frases, és ficà en la feina. Primer foren unes frases sí, però després vingueren els paràgrafs més tard les pàgines, els capítols i tot anà rodat. Manel havia descobert alguna cosa diferent, una cosa que

li agradava perquè aquell llibre era com una porta màgica a una història en la que Manel podia ser el protagonista o l'antagonista o un simple espectador dins d'una història plena de sensacions en les que participava de principi fins al final.

Però Manel sorprès per haver acabat el que havia començat, és a dir llegir-se tot el llibre, prova amb un altre i amb un altre. Tots les històries que llegia li aportaven tantes coses, tantes experiències noves que és va convertir en un altre Manel ja no era "Manel el Dàtil", era "Manel el Savi" i tots el matins es ficava en el pati i no precisament a rascar-se el melic, sinó a contar les històries que llegia, a tots aquells que volgueren sentir-les i contagiar-los la seua gran afició.

**Andrea Simó Alejos** (3tr.A)

# PERSECUCIÓ EN PARÍS

¡Hola! Me llamo Pierre soy un detective privado de París, tengo los ojos marrones oscuros, soy alto y tengo el pelo castaño. Os voy a contar un caso que me ocurrió hace seis años, en el 2004.

Estaba de vacaciones en Valencia, en el oceanográfico, cuando de repente me llamó mi secretaria, Julie. Me dijo que tenía un caso muy importante para mí. El caso se trataba de atrapar el camello más famoso de París. Julie me dijo que me esperaba un avión privado en el aeropuerto. Cuando llegué a París me fui a un hotel donde estaba Julie con la información del caso. Al día siguiente me dirigí a la Torre Eiffel le pillé haciendo un intercambio pero se escapó, me di cuenta que se le cayó la tabaquera. En su tabaquera había una tarjeta donde ponía la cifra "22 314 3 2". Estuve toda la noche intentando descubrir qué era esa cifra. A las 7:30 descubrí que 22 significaba la calle que se construyó en París 314 la casa 3 la planta 1 2 el número de la habitación. Cuando se hicieron las 10:00

me dirigí a esa dirección. Cuando llegué a ese piso la puerta estaba cerrada, le pegué una patada y se cayó. Dentro encontré un guante de gamuza azul eléctrico y al lado una guitarra y por eso deduje que era un rockero. Encontré otra tarjeta que ponía donde iba a ser la próxima entrega. Al día siguiente fui a donde ponía la tarjeta. Allí estaba entregando kilos y kilos de cocaína y crack. Cuando cogió el dinero de su cliente me vio y se fue corriendo. Yo lo perseguí. Íbamos por el borde del río Sena, cuando me tiré encima de él y nos caímos rodando al río. Cuando salimos del río, el intento escapar pero saqué la pistola y se paró y luego lo esposé.

Cuando lo cogí, le pregunté qué quién era; me dijo que era un exrockero, después de eso le miré la cara y me di cuenta de que era Carim Matgregor, el famoso exrockero a quien pillaron fumando e intercambiando marihuana y crack. Después de eso le cayeron 30 años de cárcel y yo me hice famoso en todo el mundo por resolver este caso.

**Carlos López y Nacho Natividad** (1r. C)

## HAITÍ

Des de la catàstrofe ocorreguda a Haití tots els països estan enviant ajudes humanitàries, aliments i vaixells hospital per a poder ajudar en tot el possible i tornar l'estabilitat al país.

Significa açò, què per haver mort milers de persones no ha passat el mateix durant anys en este i altres països? Milers de persones moren a l'Àfrica cada any a causa de la falta de medicaments i d'hospitals. Si els governs enviaren ajuda a estes zones subdesenvolupades tindrien un raig d'esperança en el camí de la lluita contra la fam i la pobresa.

Els països més rics, els han deixat sense cap recurs natural del qual obtenir benefici i poder viure amb dignitat i els han explotat al màxim. Ara, el que haurien de fer és ajudar-los i fer tot el possible per acabar amb les malalties i les morts de milers de xiquets a causa de la fam.

És molt senzill, no fa falta que es produísca una catàstrofe com la d'Haití per adonar-se'n que milers de persones patixen el pes de la fam i de les malalties i que no tenen recursos per superar-les.

**Elsa Alcarria** (4rt A)



# ENTREVISTA “Visc per ella i per a ella”

Andrés Valero Castell és professor, director i compositor de música, es casà a Sollana i es troba molt vinculat a esta població.

Els seus estudis de música inicials els completà en el Conservatori Superior de València i Múrcia. Va obtenir el títol en huit especialitats, amb quatre Mencions d'Honor i Premi Extraordinari Final de Carrera en Composició.

Des de 2004 ocupa una Càtedra de Composició en el Conservatori Superior de Música Joaquín Rodrigo de València. Ha rebut importants premis i distincions. Les seues obres s'han interpretat en la major part d'Europa, i EEUU, Argentina, Puerto Rico, Colòmbia, Japó, Corea, Singapur...

I ha editat les seues partitures a Espanya, França i Suïssa.

És el primer compositor viu que ha interpretat en el Palau de les Arts Reina Sofia entre moltes coses més que podem trobar al seu curriculum.

Bona nit Andrés, en primer lloc volem donar-te les gràcies per haver-nos dedicat un temps.

## Com vas saber que volies ser músic?

*Perquè vinc d'una família amb molta tradició musical.*

## Com és el teu lloc de treball?

*Tinc tres llocs de treball habituals: Un és el Conservatori Superior de València, en una classe amb una equipació normal on està la gent que vol estudiar composició i treballar sobre les seues obres. Un altre és la direcció de la Banda i Orquestra de Llíria i un altre és la meua pròpia casa on compose les meues obres, amb ordinador, un piano i moltes prestatgeries plenes de llibres per a consultar.*

## En què t'inspires per a compondre una obra?

*En les coses més diverses, depèn de l'obra. M'he inspirat en la mitologia, en una novel·la, a vegades en un simple concepte filosòfic, en un quadre...*

*Hi ha una obra que em vaig inspirar en un circuit de fórmula 1 i una altra en la meua moto... En fi en les coses més diverses que us pugueu imaginar.*

## Quan acabes d'escriure una obra, què sents?

*En un primer moment satisfacció, després passa el temps, l'escolte i sempre retocaria alguna cosa, però arriba un moment que s'ha de tocar. A partir d'ahí, com si diguérem, l'obra ja és autònoma, ja funciona, ja no està en les teues mans. Depèn molt de qui la toque, si la toquen malament o bé. Si la toquen bé, et sents pagat per*



*tot l'esforç que has fet escrivint-la sobretot si li agrada al públic.*

## Actualment estàs escrivint alguna obra?

*Sí, estic escrivint la Cinquena Simfonia.*

## Quina obra és la que t'agrada més?

*Si haguera d'elegir La simfonia núm.3 és molt personal. Està dedicada a ma mare i als malats d'alzheimer.*

## Eres seguidor d'algun altre músic?

*Sí, clar de molts, i no només de clàssica, també de rock i d'altres gèneres. L'estil no fa que una música siga bona.*

## I d'un altre compositor?

*Sí, hi ha molts. Dels clàssics Bach, Beethoven, Stravinsky i dels moderns Cheraqui, Simarro...*

## I ja per acabar, què és per a tu la música?

*Visc per ella i per a ella.*

*Moltes gràcies per tot i et desitgem que continues amb els mateixos èxits que fins ara.*

Vicent Cabeza i Aaron Vila (2nA)



# HOYOS

Louis Sachar. Editorial SM, Colección El Barco de Vapor. Madrid, 1999

Este libro nos muestra el significado de la amistad. Trata de dos amigos que se conocen en un campamento y de todas las travesuras que hacen para lograr escapar de él. Allí conocen a muchos jóvenes que se encuentran en el mismo estado que ellos, cavando hoyos por la libertad. Escogí la obra de Louis Sachar para realizar esta reseña ya que demuestra las injusticias como la explotación infantil por beneficio adulto. La verdad es que te deja intrigado entre capítulos y no se hace nada pesado. Es muy entretenido leer las aventuras que corrían Stanley y Zero para conseguir huir de aquella esclavitud.

Se cuenta la historia de Stanley, un joven de familia honrada a quien culpan de robar las zapatillas de un gran jugador. Al trasladarlo al campamento condenado conoce a muchos chicos que le hacían la vida imposible. Stanley mientras cumplía condena en el Campamento Lago Verde, los compañeros le pusieron como apodo Cavernícola. Su trabajo consistía en hacer todos los días un hoyo de metro y medio de ancho por metro y medio de profundo.

Cuando termina de hacer el hoyo tiene el resto del día libre. Aunque este era el castigo para los condenados en el correccional juvenil, en realidad, era un pretexto para buscar el tesoro de la bandida Kater Besos Barlow, que murió en aquel mismo lugar, porque la mordió un lagarto de pintas amarillas, cuando los padres del Vigilante, Charles Walker y Linda Miller, la estaban obligando a que les dijera donde enterró su tesoro. La obra acaba con un final lleno de justicia y felicidad.

Louis Sachar me engancho tanto a esta obra que me dio lástima ver como cada vez quedaban menos páginas de esta enorme aventura en la que te adentras sintiéndote como uno más de la historia. Stanley, el protagonista, me enseñó a luchar por lo que de verdad se quiere. Con cada acción realizada junto a su compañero daban un gran paso por el bien de todos aquellos chicos condenados a cavar y cavar. El libro se lo recomiendo a toda persona que quiera experimentar el placer de las amistades amorosas, de locuras juveniles y el orgullo de conseguir lo que uno mismo desea.

Aroa San Joaquín Deusa (4º A)

## LLIBERTINATGES DELS ADOLESCENTS

De la manera com van hui les coses, van de mal en pitjor. Fa pocs dies, anunciaren una nova llei que permet adquirir la "pastilla del dia següent" sense cap recepta mèdica. Amb esta situació ens hauriem de plantejar on anem a parar.

Els jòvens de hui cada vegada tenen molta més llibertat, ja que poden tindre relacions sexuals sense prendre precaucions i al dia següent anar a la farmàcia i demanar esta pastilla sense recepta i fer d'un medicament un mètode anticonceptiu.

Les adolescents no saben exactament el que fan a l'ingerir este fàrmac, ja que pot produir efectes secundaris com alteracions físiques i psicològiques, hemorràgies, danys al coll uter í ... entre d'altres. Prendre molt sovint esta pastilla pot deixar estèril a la xica.

Així que, pares, de hui en dia, eduqueu els vostres fills i filles de manera que siguin conscients que amb el pas del temps, l'únic que farem serà finalitzar vides d'aquells que encara estan en el llistat d'espera per a rebre un camí en este món ple de llibertinatge i descontrol.

Aroa (4rt. A)



# L'AVORTAMENT

L'avortament de les adolescents sense demanar permís als pares no em pareix correcte. Els/les fills/es han de tindre confiança amb els seus pares per a contar-los la situació per la qual estan passant, ja que ells podrien ajudar-los a solucionar el problema. Per una altra part els/les jòvens haurien de tindre més cura i prendre precaucions.

Els pares i professors/es també haurien d'informar la joventut dels riscos que corren si no s'usa protecció, no sols per poder quedar-se embarassada una xica sinó també per a no

contraure malalties. Principalment els jòvens han de tindre confiança amb els seus pares i els pares amb els seus/seues fills/es per a parlar lliurement sobre este tema.

Les conseqüències d'avortar, sense el permís dels pares, poden provocar molta inseguretat, en canvi si es decideix fer-ho amb l'ajuda i permís els/les jòvens es sentirien més segurs i recolzats/des.

I també cap l'opció de no avortar i amb l'ajuda de les famílies tindre el xiquet i eixir endavant.

Carles Choví (4rt.B)

# EL CLUB DE LAS AMIGAS INCONDICIONALES

Joanne Rendell. *La esfera de los libros*, Madrid, 2008

El club de las amigas incondicionales es un libro que cuenta la vida de cuatro mujeres que se hacen amigas ya que viven en los edificios del campus de la universidad de Manhattan, y luchan por mantener el jardín. Desde un principio me gustó porque es una lectura agradable y entretenida. Tiene un poco de misterio por lo que te incita a leer más y relata la situación que está viviendo la autora.

Las protagonistas son cuatro mujeres (Mary, Sofía, Ashleigh y Hannah) que se hallan en un jardín que está escondido entre los edificios del profesorado de la Universidad de Manhattan, pequeño y paradisiaco jardín amenazado con ser destruido. Pero las cuatro mujeres que han encontrado en él un lugar de paz harán lo imposible por conservarlo. Mary, profesora de dicha universidad y maltratada (se lo oculta a su hija y a sus amistades) por un marido arrogante y ambicioso, empeñado en destruir el jardín para construir un aparcamiento Sofía, una ex representante de actores famosos y cansada de la vida nocturna y de la ostentación. Se casará con

un profesor universitario. Ashleigh es una abogada soltera que vive con su novia y trabaja en uno de los mejores bufetes de abogados fundado por su padre y su tío. A pesar de todo, vive todavía bajo el dominio de su padre, un político ultraconservador. Y por último, Hannah es una ex modelo metida a pintora que acaba de descubrir que su profesor de arte le gusta mucho más que su marido. Para todas ellas el jardín era su más preciado refugio así que, cuando el decano Jack Hamvemeller amenazó con destruirlo, unieron fuerza y coraje para salvarlo y decidieron que lucharían por sus sueños.

Recomendaría este libro porque es un libro entretenido y de fácil lectura. Además, se aprenden cosas de la vida cotidiana, anécdotas que pasan cada día y te enseñan realmente lo que es tener amigas verdaderas en las cuales poder confiar. Se lo aconsejaría a toda la gente que quiera pasárselo bien, emocionarse, reír, aprender sobre la vida, saber que tus amigas están ahí...

Carola Ferrer (4rt A)

# ¡OLVIDATE DE MI! - ROMANCE -

**Director: Michel Gondry, 2004**

**Ganadora del Oscar al mejor guión original. Cuatro nominaciones a los globos de oro.**

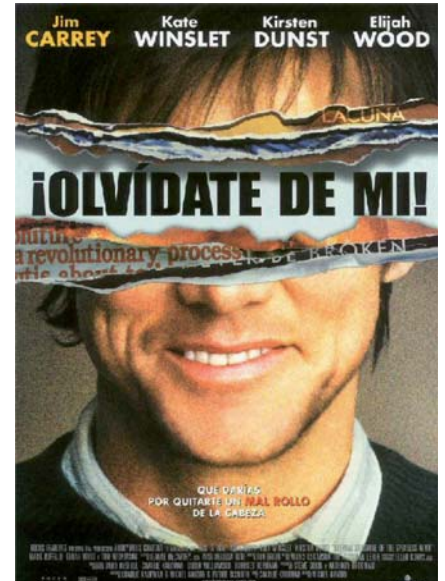
“Olvidate de mí” es la frase que pone termino a cualquier relación de amor y el porque de todo esta film. Separarse es muy fácil, pero olvidar al otro para empezar de cero no tanto. Aunque no es así en esta película. Nuestro protagonista se encuentra con que su novia ya no sabe quien es, le ha olvidado por completo en tan solo un día, gracias a una clínica donde borran los recuerdos de relaciones que quieran ser olvidadas. Enfurecido por la decisión de ella, acude a la clínica para hacer lo mismo. Pero en el proceso se dará cuenta de que no le será tan fácil como prometen.

Joel (interpretado por Jim Carrey) recuerda todos y cada uno de los momentos pasados con su novia Clementine (Kate Winslet) durante el proceso de borrado de memoria. Ve desaparecer sus recuerdos, tanto los buenos como los malos, con la chica que el quería, entonces se da cuenta de que realmente, no desea olvidarla. Él y la Clementine de su mente intentan entonces esconderse de la maquina que esta haciéndole olvidar huyendo por los mas profundos rincones de la mente de Joel.

Jim Carrey en esa película demuestra no ser un actor sólo de comedia, interpreta el drama del protagonista con una actuación llena de sentimiento y recargada de tristeza, a la que no estamos acostumbrados de este actor.

Kate Winslet, que encarna a Rose en la película Titanic, cambia mucho su interpretación en esa película a esta, la chica rica, amable e indefensa que es Rose difiere mucho de la Clementine de este largometraje, donde es una chica impulsiva, malhablada, borde, algo excéntrica y un poco, dada a la bebida.

En la película también destacan Elijah Wood, quien más tarde seria conocido por ser Frodo en El Señor de los Anillos. Forma parte del equipo que borra los recuerdos. Además aparece Kristen Dunst, Mary Jane en Spiderman, también trabaja en la clínica.



Esteban López Tadeo (PQPI)

# CINE

## PRV- 7 - La Serra de Vernia

Seguint el camí obert en anys anteriors, alguns professors i antics professors de l'institut de Sollana ens hem animat i hem realitzat en el que portem de curs un parell d'eixides a la muntanya.

Cada any ens anem atrevint a fer eixides amb una exigència física un poc mes elevada que l'any anterior, però que en la majoria de vegades es veu també recompensada amb un entorn i uns paisatges que fan que t'oblides de l'esforç que has realitzat per gaudir-les.

La primera eixida d'aquest curs la vam realitzar a mitjans de novembre a la comarca alacantina de la Marina Baixa, mes concretament a la Serra de Bèrnia. Al voltant d'esta serra hi ha una sèrie de rutes molt interessants, però hi ha una que destaca sobre la resta, el PRV-7, és a dir, el xicotet recorregut (PR) circular que passa pel Forat de Bèrnia i que nosaltres triarem. El Forat de Bèrnia és un passadís natural que comunica les dos vessants de la muntanya, l'ombria i la solana, travessant-la pel seu interior.

Les característiques de la ruta són les següents:

- Distància: 9 km.
- Desnivell acumulat (D+): 475 m.
- Tipus de sender: combina sender (70%) i pista forestal (30%)
- Hi ha una font al començament de la ruta.
- Senderistes: Toni, Rosa, Vero i Ernesto.

Els quatre professors que vam realitzar esta ruta vam gaudir d'un dia quasi primaveral impropï del mes de novembre. Finalment arribarem a les ruïnes de l'antic castell o fort de Bèrnia que Felip III va manar demolir per evitar que els moriscs l'utilitzaren.



## PR CV- 304 -De l'Ouet al Massalari

La segon eixida d'aquest curs, que vam fer al mes d'abril, ha sigut, sense cap dubte, la mes exigent a nivell físic que hem realitzat fins ara. La zona on vam fer l'eixida és meravellosa i està ubicada molt prop d'on vivim, compren la vall de la Casella i la Serra de Corbera.

El punt de partida de la ruta és la zona del Bar de la Casella i es puja a l'observatori de l'Ouet passant abans pel la reserva de cérvols i la Casa Forestal. De l'Ouet, i després de realitzar una suau baixada, comença la pujada al cim mes alt de la Serra de Corbera, la Ratlla, amb una altitud de 625 m. A partir d'este punt, la ruta cresteja pels cims dels Germanells i del Massalari amb unes vistes increïbles de la mar, la ribera del Xúquer i de la Serra de les Agulles. La muntanya no és una ciència exacta i nosaltres vam tindre la mala sort de tindre una visibilitat era molt reduïda per la boira. Finalment s'arriba a la font de la Sangonera i s'inicia la tornada per la pista forestal.

Les característiques de la ruta són les següents:

- Distància: 17 km.
- Desnivell acumulat (D+): 800 m.
- Tipus de sender: combina sender (50%) i pista forestal (50%)
- No hi ha cap font d'aigua potable al llarg de la ruta.
- Senderistes: Amparo, Rosa, Lola i Ernesto.



Ernesto Ortells



# TAN LLUNY I TAN PROP...

Va començar més com un compromís que amb una meta premeditada. S'havia presentat un projecte d'intercanvi, i açò sabíem que anava a passar.

Era octubre del 2008, quan de prompte el centre rep un missatge: S'aprova el projecte presentat pel mestre José R. Ibor i Oroval, amb un pressupost, unes indicacions i unes metes a aconseguir. Reunits els organismes directius i organitzats del centre, s'acordà acceptar el repte i comencem a treballar. Els alumnes que varen entrar a formar part de l'intercanvi eren, tal i com s'havia acordat, aquells que feien primer de l'ESO.

Els tutors, els claustre i el Consell Escolar foren assabentats i el responsable començà la tasca de començar el treball que li corresponia. A partir d'eixe moment començarem a treballar les propostes de Tarifa i de La Sedeta a la vegada que nosaltres proposàvem les nostres tasques: Exercicis de matemàtiques, jocs de lògica, cartografia, trencaclosques, tàngrams, endevinalles, etc...

Durant el curs 2008-09, es resolen exercicis, s'intercanvien informació per correu electrònic, es donen a conèixer i estableixen contactes més o menys periòdics, que sense dubte es varen vore molt millorats després de la visita a Barcelona, en novembre del 2009. A més dels contactes per correu electrònic s'han intercanviat fotos i informació per *facebook*, i en aquest moment estem preparant els contactes per Skaip, per al dilluns a les 12 del matí, des de l'aula de segon A i sota la direcció de M. Jesús, professora d' Informàtica i tecnologia al centre...

Si els intercanvis d'activitats resultaren interessants, instructius, formatius, prometedors..., la visita al IES. La Sedeta, va marcar un abans i un després, fou una experiència mai somiada. Les xiquetes i els xiquets davant aquella acollida, digna d'elogi, al centre, el professorat, els càrrecs directius, la secretaria i sobretot, als domicilis particulars, les mares i els pares dels receptors, amb la seua humilitat, la seua sensibilitat, la seua estima en acollir-los, acompanyada d'una acceptació, que ni la més extraordinària esperança, ho podia previndreu: MERAVELLÓS.



Tant sols ha enterbolit o enfosquit els fets passats la manca de participació en el viatge, de 41 alumnes possibles de segon de l'ESO només varen veure la ciutat catalana quinze alumnes i dos mestres, que tot siga de passada, ho visquérem de manera extraordinària i molt contents per l'experiència. En tant sols, dos dies incomplets vérem la Sagrada Família, el Parc Güell, els jardins del cim de Montjuic, el port, recorreguérem les Rambles i es vàrem esplaiar per la Plaça de Catalunya abans d'agafar el metre per a tornar a l'Institut, on ens esperava l'autobús per a tornar a casa.

## OPINIONS DE DIFERENTS ALUMNES....

"Va estar molt bé, perquè vàrem conèixer altra gent i ens ensenyaren Barcelona. El que més em va agradar varen ser les Rambles, havia molta gent i moltes coses per a veure. També el Maremàgnum, on havia de tot i estava junt al port, que era molt bonic.

Quan millor ho vaig passar era ja l'últim dia, amb gran companyonia que va nàixer entre els alumnes dels dos centres."

(Marta)

"M'agradà molt tot el vaig veure, anar en metre i pujar amb el funicular tots junts fou molt "Xulo". Tota la gent a les Rambles, pel carrer, tants cotxes, va ser molt diferent al meu poble. També m'agradà quan anàrem al port i al "Corte Inglés". L'experiència de passar una nit amb un altra família també m'agradà molt.

Les fotos que es férem dalt lo castell, a Montjuïc; el Parc Güell, tot m'agradà. Encara que pense que no havíem d'haver caminat tant."

(Marina)

"Al principi, abans de saber com eren els companys, estava molt nerviós. Després ja ens varen conèixer i era gent molt simpàtica.

Cadascú anava fent el seu grup de gent, nosaltres anàvem cada vegada amb uns diferents per tal de conèixer-los a tots.

Jo, vaig sopar i dormir molt bé. La família que em va tocar em tractaven com si fora un més d'aquella casa.

Al dia següent, quan anàrem a la Rambla, ens cansàrem molt, però ho passàrem molt bé. Quan se n'anàrem estàvem tots molt trists ja que fins a dintre d'uns mesos no els tornariem a veure."

(Senen)

"M'agradà moltíssim, perquè això va ser una experiència inoblidable, el que més m'agradà fou conèixer a Maria, la que em va acollir a casa seua, es una xiqueta molt agradable i molt simpàtica, igual que sa



mare, i com mai havia dormit a casa uns desconeguts. També el anar a veure les escultures, la Sagrada Família, el Parc Güell, i sobre tot conèixer als xiquets i xiquetes de l'Institut La Sedeta de Barcelona."

(Anna)

"La meua experiència a Barcelona, va ser molt bona. M'ho vaig passar molt bé, vaig conèixer molta gent i la ciutat em va agradar molt. La gent es comportava molt bé amb nosaltres, encara que m'haguera agradat estar més temps allí. Va ser una experiència per a no oblidar-se mai."

(Sonia)

## A SCHOOL TRIP TO BARCELONA

Last 12<sup>th</sup> and 13<sup>th</sup> November we went to Barcelona after five hours and a half by bus. First we visited LA SAGRADA FAMILIA, then we met LA SESDETA's students and next we had lunch. After lunch we went to PARC GÜELL and I took pictures from the views in there. Later, we went to our own assigned home to settle into the house and meet the family. We had dinner – pasta- at half past eight and finally we go to bed. The next morning, we woke up early. We visited MONTJUIC by subway and walking too

and then we went down to the port. There we had lunch and some people went shopping. Later we visited COLOM'S STATUE, BARCELONA'S CATHEDRAL, LES RAMBLES, CATALUNYA'S SQUARE, etc... Finally we left Barcelona and arrived in Sollana at twelve o'clock (Jose San Joaquín)

We left Sollana at six o'clock in the morning and we arrived at Barcelona at eleven o'clock, then we went to the Institute at one o'clock. Lat-





*PICTURE 1. Here are my friends Mireya, Anna, Daniela, Andrea, Marina and me visiting MONT JUIC in Barcelona. We had a good time.*

Marta



*PICTURE 2. In this picture we are having lunch in Barcelona's port.*

José



*PICTURE 3. This picture was made the first day in the morning, we are in a small park opposite LA SAGRADA FAMILIA. We woke up earlier, at five o'clock a.m. and our faces are tired because we travelled five hours by bus to arrive in Barcelona.*

David Fargueta



# LE THÉÂTRE ET LES COMÉDIES

Les élèves du lycée de Solana sont allés voir une œuvre de théâtre pour illustrer le vocabulaire appris en classe. L'œuvre s'intitulait "Premier amour" et les acteurs utilisaient la mimique et la musique ce qui donnait une sensation de fraîcheur et de spontanéité qui faisait l'œuvre très didactique. Le thème très actuel traitait de deux adolescents qui voulaient se donner rendez-vous et les élèves ont très bien connecté avec les comédiens:



J'ai aimé l'oeuvre en langue française parce que les personnages sont très drôles, elle est très amusante et tout le temps on riait avec mes camarades de classe. Les personnages sont très sympathiques parce que quand l'oeuvre s'est finie, nous sommes montés pour leur donner deux baisers et ils nous ont dit de nous faire des photos : nous avons mis leurs chapeaux, leurs perruques et tout était si drôle. J'ai été frappée par le niveau de certains participants au théâtre parce qu'ils ont posé des questions que je ne comprenais pas très bien.

*(Diana Asensi 4t A)*

Ce que j'ai aimé le plus c'est la manière dont les acteurs parlaient, les gestes qu'ils faisaient avec leurs mains ou leur bouche. Ils imitaient bien les adolescents d'aujourd'hui quand ils veulent sortir avec un garçon ou une fille car ils ne savent pas comment demander un rendez-vous pour sortir, mais avec les vêtements ce n'est pas le style des garçons ou des filles d'aujourd'hui.

*(Laura Cañas 4t A)*

Je pense que l'oeuvre était très divertissante mais pour moi quelquefois ils parlaient un peu trop vite. Le dialogue de l'oeuvre utilisé est assez facile à comprendre et les spectateurs comprenaient ce que les acteurs faisaient à tout moment. Nous avons lu en classe quelques dialogues et nous avons vu quelques changements au théâtre,

ce n'était pas tout à fait la même chose. Pour terminer l'oeuvre les spectateurs ont posé des questions aux acteurs et quand tous étaient dehors, nous avons fait des photos avec eux.

*(Carola Ferrer 4t A)*

L'oeuvre "Premier Amour" que nous avons vue à l'auditoire de Paiporta m'a beaucoup plu puisque grâce à avoir travaillé le dialogue en classe, j'ai compris assez bien ce qu'ils disaient. Quant aux personnages, j'ai aimé leur manière d'interpréter car ils se sont bien mis dans leur rôle et ils l'ont fait d'une manière très amusante. Les vêtements qu'ils ont mis m'ont semblés très bizarres mais je suis habitué car j'ai deux cousins français et c'est leur façon de s'habiller.

*(Pablo Ferrando 4t A)*

Le théâtre était amusant mais il était un peu difficile à comprendre parce que mon niveau de français ne me permet ni de parler ni de comprendre comme beaucoup d'autres étudiants. J'ai aimé l'atmosphère du théâtre, très jeune, comme les costumes. Le personnage que j'ai le plus aimé était celui de la jeune fille car elle nous a montrés comme elle est réellement. À la fin de la pièce nous sommes montés sur scène pour les connaître de plus près.

*(Aroa San Joaquin 4t A)*

Le théâtre était bien, le vocabulaire était bien aussi, ce n'était pas difficile et c'est bien tombé de le lire et de le traduire en classe. Les acteurs nous ont fait participer, c'était bien de pouvoir parler avec les acteurs.

*(Vicent Cervera 4t B)*

Le théâtre où nous sommes allés mercredi, je l'ai aimé, c'était amusant, les acteurs étaient très amusants et les vêtements étaient divertissants. Tout ce qu'ils voulaient, c'était montrer ce qu'on fait quand on a un rendez-vous. Lorsqu'ils ont terminé l'oeuvre on leur a donné deux baisers et nous avons fait des photos avec eux. Ce que j'ai beaucoup aimé c'est que j'ai passé une bonne journée.

*(Thais Chova 4t B)*

Le théâtre était assez bien mais je comprenais mieux le garçon que la fille parce qu'il parlait plus lentement. Mais ça ne me plaisait pas quand la fille changeait de vêtements, chaque fois elle s'habillait plus ridicule.

*(Atenea Gil 4t B)*

L'oeuvre m'a semblée très facile à comprendre, tant par les grimaces des acteurs que par la traduction que nous avons faite en classe. L'oeuvre était très amusante mais le garçon "Pierre du Pont" n'était pas si beau comme on supposait qu'il était.

*(Marina Gonzalez 4t B)*

La pièce que nous sommes allés voir hier était très divertissante, le vocabulaire, nous l'avions déjà étudié en classe et les costumes étaient très originaux car ils allaient bien avec l'oeuvre même si on ne savait pas tout ce qu'ils disaient, on comprenait l'oeuvre par les gestes et les expressions des acteurs.

*(Jose Miguel Cañete 4t B)*

Oui, le théâtre m'a plu, il était amusant et je ne me suis pas ennuyée. Le pire c'est que je ne le comprenais pas très bien. J'ai mieux compris le garçon que la fille parce qu'il parlait plus clair et plus lentement. Mais en résumé c'était amusant.

*(Estela Oliver del Rey 4t B)*

C'était une oeuvre enfantine, même si elle m'a semblée assez amusante: Elle a été fa-

cile à comprendre car nous l'avions travaillée en classe.

*(Melody Raga 4t B)*

L'oeuvre m'a semblée très amusante mais il manquait que la fin finisse d'une autre manière, il manquait les sous-titres pour mieux la comprendre. Il manquait aussi plus de personnages et de décors car ils étaient toujours dans le même décor.

*(David Soliman 4t B)*

La fille s'habillait de manière ridicule et le garçon était timide. Ils faisaient beaucoup le clown.

*(Olaya Prats 1r A)*

On ne comprenait pas très bien les dialogues car les acteurs parlaient très vite. L'actrice était moins timide que dans le texte étudié en classe.

*(Angel Almarche 1r C)*

Les acteurs faisaient beaucoup de bêtises et on ne comprenait pas tout les dialogues. Les costumes étaient ridicules et à l'âge qu'ils interprétaient leurs personnages on ne fait pas ces sottises.

*(Angela Garcia 1r C*

*i Marina Benito 1r A)*

L'acteur ne savait pas se raser dans l'oeuvre et il ne lavait pas ses slips et la fille s'habillait mal mais ils étaient amusants

*(Carlos i Javier Lopez*

*i Angel Almarche 1r C)*

J'ai compris peu de choses mais avec les gestes on suivait bien l'oeuvre. Les costumes étaient ridicules et ils faisaient le clown, c'était divertissant.

*(Adrian Garrido 2n B)*

L'oeuvre m'a plu même si je ne comprenais pas tout le texte, J'ai bien ri car c'était divertissant. Les costumes étaient ridicules et j'ai préféré le garçon à la fille. À la fin on pensait qu'ils allaient se donner un baiser mais ils se sont serrés la main

*(Senen Magraner 2n A)*

J'ai aimé l'oeuvre mais les costumes étaient ridicules. J'ai préféré l'interprétation du garçon à celle de la fille. Les comédiens étaient sympathiques et on est monté sur scène pour nous faire

des photos avec eux. Ils nous ont laissé essayer leurs chapeaux.

*(Sonia Asensi 2n A)*

L'oeuvre était très bien mais je n'ai pas compris tout le dialogue. Les acteurs étaient sympat-

hiques mais les costumes ridicules. Le mieux c'est quand le garçon voulait donner un baiser à la fille: Angel, Senen et moi avons crié quand ils allaient s'embrasser.

*(Jacobo Fuset 2n A)*

## POP DREAMS

On Friday, 29th January we went to an English theatre in València. The theatre was called 'Pop Dreams' and it was very entertaining and funny.

The place where the play was acted was very big and had some very comfortable seats.

We went to Valencia by bus. The travel was funny, because all time we were talking. The weather was wrong, all time was raining. At the end, it stopped raining.



This photo was with the actress, she was delightful and beautiful.

She lives in London, England. She spoke fast on the stage but when she spoke with us spoke more slowly.

She played the role a young girl whose dream was to be a singer.

The story was about two students that were in a secondary school. They had to choose a play and to put it on the stage.

Personal opinion:

We liked the theatre very much. The story was entertaining. The characters spoke very fast and it was difficult for us to understand. The actors were very nice and funny.

We would like to return to another English theatre to learn the language as it is spoken by the native speakers.

**Gema and Andrea** (3r ESO A)



# UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE D'INTERCANVIS A SOLLANA

Possiblement alguns veïns i veïnes de Sollana notarien allà a meitat de maig, certa activitat juvenil pels carrers del nostre poble i és cert, ja que el nostre institut ha participat en el programa ARCE (Agrupacions de Centres Educatius) del Ministeri d'Educació, un programa d'intercanvi d'alumnes que pretén crear llaços de col·laboració entre instituts de diferents comunitats o ciutats autònomes de l'estat espanyol. L'intercanvi s'ha realitzat entre alumnes de 2n d'ESO de l'IES Sollana, alumnes de l'IES "La Sedeta" de Barcelona i alumnes de l'IES "Baelo Claudia" de Tarifa (Cadis).

El passat mes de novembre els alumnes de Sollana es desplaçaren a la ciutat de Barcelona, una experiència curta però intensa ja que els dos dies que hi estiguérem donarem per a molt, visitarem alguns dels espais més emblemàtics de la ciutat i l'estança a les cases dels estudiants va ser una vivència inoblidable.

Recentment, a meitat de maig ens visitaren els alumnes de Tarifa (20 alumnes) i el programa de forma ràpida va ser més o menys així: DIJOURS 13. A migdia recepció d'alumnes a l'IES Sollana i visita al nostre centre, dinar en un local del poble i per la vesprada visita a Sollana, ensenyant-los la part històrica i la part més nova de la població. DIVENDRES 14. Visita al Parc Natural de l'Albufera, volta en barca pel llac, visita al Racó de l'Olla, dinar al Casal de la Falla del Poble (una paella estupenda feta per Vicent Navarro i Emilio Casado) i de vesprada visita al centre històric de València. DISSABTE 15. Pel matí, visita al Museu de les Ciències i per la vesprada visita a l'Oceanogràfic. Comiat de l'alumnat.

Després de descansar només un dia, dilluns dia 17 ens tornaren la visita els de Barcelona (40 alumnes) i si els de Tarifa s'havien quedat a dormir a un alberg al centre de València, els estudiants catalans sí que es quedaren a les cases dels alumnes de Sollana. DILLUNS 17. Recepció d'alumnes a l'IES i visita al centre, dinar a les

cases i visita al poble per la vesprada, a continuació trasllat a València i visita pels exteriors de la Ciutat de les Ciències. Tornada al poble, sopar a les cases i després, temps lliure per Sollana. DIMARTS 18. Visita al Parc Natural de l'Albufera, volta en barca, dinar al casal faller com el dia anterior (les dues paelles també boníssimes). De vesprada visita al casc històric de València. De nit, sopar i comiat.

Podríem parlar de les anècdotes d'aquests dies, d'alguns detalls curiosos, de les vivències i de les experiències, d'algunes relacions més que intenses sorgides de l'intercanvi, i podríem dir i dir i no acabaríem mai, però no tenim més espai en aquesta revista i a més ens queda encara el viatge de tornada a Tarifa que el farem del 1 al 4 de juny. Agrair de tot cor la tasca de tots els que heu col·laborat en el projecte: al nostre equip directiu que tan bé va rebre els alumnes, al director del parc natural per dedicar-nos el seu temps, a les mares i pares i membres de l'AMPA que ens ajudaren en el dinar, als cuiners per fer-nos aquelles tan bones paelles i especialment a les cases d'acollida (ho haveu fet molt bé i els catalans i catalanes se n'han anat més que satisfets per tan de bé com els haveu tractat), esperem que no ens deixem ningú i com a mostra de l'intercanvi ací teniu la veu dels alumnes que reflexionen una mica sobre les aquestes vivències.

**Ramon Ibor i Joan Ferrús**



*Amb els alumnes de Tarifa a la Plaça de la Verge de València*

## Opinions dels alumnes

Per a mi aquests dies han estat inoblidables, els de Barcelona eren molt simpàtics però m'han caigut millor els de Cadis perquè ens rèiem a tot hora. Ha estat de "lo" milloret, tant de bo l'any pròxim puguem fer un altre intercanvi amb Tarifa o amb Barcelona (Marta Arnandis).

Ha estat una bona experiència per conèixer gent de la nostra edat però el més trist ha estat el comiat. M'ha agradat conèixer gent nova perquè eren molt bons i és gent de qui t'enrecordaràs tota la vida. Hem conegut cultura d'altres llocs i ells, quan vingueren, també han conegut la història de Sollana (Jacobo Fuset).

L'intercanvi amb Tarifa va ser molt divertit perquè ens vam riure molt amb les paraules que deien i la pronunciació que tenien quan parlaven valencià. Quan vingueren els de Barcelona no pareixien tan "guays" però l'últim dia va ser impressionant perquè vam fer més amistats del que pensàvem. Quan se n'anaren uns i altres, tot va esclatar en un mar de plors; va ser la prova que a tots dos els estimàvem molt. (Senen Magraner)

Aquest intercanvi m'ha agradat molt, perquè hem fet amics, hem conegut paraules andaluses i catalanes, ens hem rist molt i hem plorat. Ha sigut una molt bona experiència i espere que es torne a repetir (Andrea Estarells).

La meua experiència ha estat bona. Hem tornat a reviure les alegries que vam tindre en novembre amb els de Barcelona i han conegut Sollana. També hem conegut els de Tarifa i el seu particular accent. Gràcies a açò, ningú caurà en l'oblit. (José San Joaquín)

Jo crec que aquest intercanvi ha estat el millor de la meua vida; això de conèixer gent d'altres llocs m'ha agradat molt, i el quedar-me a les cases encara més. M'haguera agradat que durara més dies i que prompte en fem un altre (Anna Ferrús).

Els xics de Cadis eren molt simpàtics i tot i que eren més independents m'he fet molt amb ells, però els de Barcelona han estat més oberts i més amigables. La llàstima és que no hi ha hagut prou de temps (David Fargueta).

Aquest intercanvi ha estat molt bonic, hem plorat, hem rist i ens hem divertit molt. La pitjor cosa, l'acomiadament perquè els hem pres molt afecte. Amb els de Tarifa, ha estat tot un riure i no sé què faré quan ens acomiadarem per no tornar

a veure'ns mai mes, de segur que ploro molt (Daniela Girona).

Quan vingueren els de Cadis i ens vam conèixer, ens va entrar molta il·lusió. Quan ens acomiadarem ja els trobàvem a faltar. Els de Barcelona, quan van vindre ja sabíem com eren i la il·lusió va ser més gran. Els dies que passarem amb ells van ser genials. En acomiadar-nos ens tornarem tots tristos perquè ja no tornarien (Vicent Cabeza).

L'experiència ha sigut molt bona, m'ho he passat molt bé, tant amb els de Tarifa com amb els de Barcelona, però el comiat ha sigut el pitjor, molt emotiva, i això de no tornar-los a vore, és molt trist. (Marina Banyuls).

Aquest intercanvi ha sigut una molt bona experiència. Amb els de Tarifa m'ho vaig passar d'allò més bé, encara queda anar allà, així que espere passar-m'ho encara millor que ací. Amb els de Barcelona m'ho vaig passar bé també i com que ja hem anat i ells han vingut ací, espere que ens vejam a l'estiu. (Sonia Asensi).

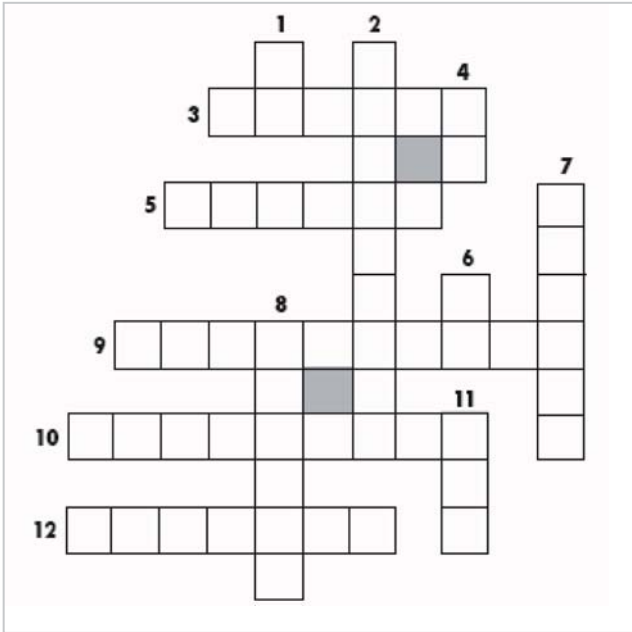
La meua experiència ha sigut positiva, sobre tot amb els alumnes de Tarifa que em queien molt bé, però amb alguns de Barcelona també perquè ha estat interessant i una bona forma de conèixer gent i fer noves amistats, encara que trobe a faltar uns quants de Tarifa, eren molt divertits i amb ells m'ho passava molt bé, en tot moment ens estàvem rient. (Mireya Llopis)

Fer aquest intercanvi m'ha paregut molt divertit, he conegut com parlaven catalans i andalusos, ens hem rist molt i espere que es repetisca. (Aaron Vila)



*Amb els alumnes de Barcelona al Parc Natural de l'Albufera*

# PASSATEMPS MUSICAL



1. Segona nota de l'escala de do.
2. Símbol musical que indica l'addició d'un semi-tò (és a dir, de mig to) a la nota que adjunta.
3. Símbol musical que indica la resta d'un semi-tò (és a dir, de mig to) a la nota que adjunta.
4. Quarta nota de l'escala de Mi Major.
5. Objecte prim i allargat que fa servir el director d'una orquestra per dirigir els músics.
6. Quarta nota de l'escala de do.
7. Instrument musical de corda percudida amb 88 teclcs que es toquen amb els cinc dits de la mà i pedals que es pressionen amb els peus, inventat l'any 1690 per l'italià Bartolomeo Cristofori.
8. Grup de tres notes que es toquen en el temps que se n'haurien de tocar només dos. Normalment s'escriu una barra sobre elles amb el número 3.
9. Pauta formada por cinc línies horitzontals i paral·leles sobre les quals s'escriuen els signes que serveixen per a escriure la música occidental.
10. Agrupació de músics de diferents instruments, dirigits normalment per un director, i que interpreten l'obra de manera conjunta.
11. Objecte allargat de fusta i crin de cavall amb el que freguem les cordes d'un violí per fer-les vibrar.
12. Figura musical que dura la meitat que una negra, i que normalment agrupem de 2 en 2.

ment s'escriu una barra sobre elles amb el número 3.

9. Pauta formada por cinc línies horitzontals i paral·leles sobre les quals s'escriuen els signes que serveixen per a escriure la música occidental.

10. Agrupació de músics de diferents instruments, dirigits normalment per un director, i que interpreten l'obra de manera conjunta.

11. Objecte allargat de fusta i crin de cavall amb el que freguem les cordes d'un violí per fer-les vibrar.

12. Figura musical que dura la meitat que una negra, i que normalment agrupem de 2 en 2.

O B O E G W M T E T M V K U F T D H Y N  
 F L A U T A R B R X P A I I L A U D C X  
 P G T P F O O Y Q R T V B O I E G B G S  
 H V A V M L A B M E C I V A L C P O A R  
 I N L P T Y W R N J W A C G B I H J T O  
 O J A P I S C R P K O L N E L O O A L P  
 R W X Q M I O B C A A A O B M O B I B P  
 R A P B B C X R Z R I Q O X L Z G T U L  
 O H I A A H G A I R Q P L A T E R E T S  
 X B A S L B W N T L Y F D Y G B F P L C  
 P U N F A J E E V I O L O N C E L P V R  
 P M O D A T E P M O R T B O H F U E A A



Àrea de Música





# QUI ÉS QUI?



1.



2.



3.



4.



5.



6.



7.



8.



9.



